

АСТРОФИЗИКА

Раздел 5. Мъглявини

Точка I. Функции на Организаторите на Силата

Точка А. Преобразуване на пространствения потенциал във физическа реалност

Точка 1. Всеобщия силов заряд и природата на ултиматона не е съвсем понятен на авторите на тези откровения

(15:4.1) Макар че творението и организацията на вселените се управляват извечно от безкрайните Създатели и техните партньори, целият този процес протича в съответствие с предопределения механизъм и в съгласие с гравитационните закони на силата, енергията и материята. Но всеобщият силов заряд си остава загадъчно явление; започвайки с ултиматонния стадий, ние разбираме добре организацията на материалните творения, но не ни е съвсем понятна космическата предистория на ултиматоните. Убедени сме, че тези древни сили имат Райски произход, защото те извечно се въртят в наситеното пространство, повтаряйки в гигантски мащаб точните очертания на Рая. Макар този силов заряд на пространството да е предшественик на всяка материализация, нечувствителен към гравитацията на Рая, той неизменно реагира на присъствието на долния Рай, като излиза очевидно от центъра на долния Рай и се връща в него.

Точка 2. Функции на Организаторите на Сила и Управляващите Енергии при преобразуване пространствения потенциал във физическа реалност.

(15:4.2) Райските силови организатори преобразуват пространствения потенциал в изначална сила, като превръщат този доматериален потенциал в първични и вторични енергийни проявления на физическата реалност. Когато тази енергия достигне тези нива, на които започва да реагира на гравитацията, на сцената се появяват управляващите енергията и взаимодействащите с тях същества от режима на свръх-вселената, започвайки безкрайните манипулации по създаването на разнообразни силови кръгове и енергийни канали за вселените на времето и пространството. Така в пространството възниква физическа материя, а заедно с нея и условията, позволяващи да се пристъпи към организирането на вселена.

Точка 3. Феномена сегментация на енергията

(15:4.3) Тази сегментация на енергията е феномен, който досега не е разгадан от физиците на Небадон. Главната трудност е в сравнителната недостъпност на Райските организатори на силата, а живите управляващи енергията, упълномощени да боравят с пространствената енергия, нямат ни най-малка представа за произхода на тези видове енергии, които те така умело и интелигентно манипулират.

Точка 4. Райските организатори на силата преобразуват 10 вида мъглявини, които могат да се наблюдават във външното пространство

(15:4.4) Райските организатори на силата са организатори на мъглявини; в областите на своето пространствено присъствие те са способни да инициират колосални силови циклони, които веднъж приведени в движение никога не могат да бъдат спрени или укротени, докато не се извърши мобилизацията на всепроникващите сили, необходима за възникването на ултиматонните единици вселенска материя. Така се появяват спираловидните и други мъглявини, звездообразуващите дискове, пораждащи пряко слънцата и техните разнообразни системи. Във външното пространство могат да се наблюдават десет различни вида мъглявини, представляващи стадии на първична еволюция на вселените, и тези обширни енергийни дискове [или вихри] са имали същия произход, както и тези, които са дали началото на седемте свръхвселени.

Точка II. Допълнителни сведения за мъглявините

Точка А. Мъглявините съществено се отличават по размери. Някои големи мъглявини от външното пространство пораждат до 100 000 000 звезди

(15:4.5) Мъглявините се отличават съществено по размери, брой и съвкупна маса на своето звездно и планетарно потомство. Една звездо-образуваща мъглявина на север от границите на Орвонтон, но в пределите на пространственото ниво на свръхвселените, вече е породила приблизително 40 000 слънца, но този звездо-образуващ диск продължава да изхвърля слънца, повечето от които многократно превишават

размерите на вашето светило. Някои от най-големите мъглявини на външното пространство пораждат до 100 милиона слънца.

Точка Б. Мъглявините нямат пряко отношение към никакви административни единици свръхвселени

(15:4.6) Мъглявините не са пряко свързани с която и да е от административните единици, като например второстепенните сектори или локалните вселени, макар че някои локални вселени са били образувани от една единствена мъглявина. Всяка локална вселена обхваща точно една стохилиядна част от общия енергиен заряд на свръхвселената, независимо от „мъглявинното съотношение“, защото енергията не е организирана от мъглявината - тя се разпределя по цялата вселена.

Точка В. Не всички спирални мъглявини участват във звездообразуване

(15:4.7) Не всички спираловидни мъглявини участват в слънцеобразуване. Някои са запазили контрол над много звезди и тяхната спираловидна форма се обяснява с това, че техните слънца излизат от ръкавите на мъглявините в тесен строй, но се връщат по различни пътища, затова е лесно да ги наблюдаваме в първия случай и е по-сложно тогава, когато се връщат в мъглявината, разхвърляни на огромни разстояния от нейните ръкави. Понастоящем в Орвонтон има малко активни слънцеобразуващи мъглявини, макар че Андромеда, която е извън пределите на обитаемата част от свръхвселената, е много активна. Тази далечна мъглявина е видима с невъоръжено око и когато я наблюдавате, се замислете над това, че светлината, която виждате, е напуснала тези далечни светила преди почти един милион години.

Точка Г. Млечният път се състои от голям брой бивши спираловидни и други мъглявини

(15:4.8) Галактиката Млечният път се състои от голям брой бивши спираловидни и други мъглявини и много от тях все още запазват своята първоначална конфигурация. Но в резултат от вътрешни катастрофи и външно притегляне много от тях са претърпели такива деформации и преустройство, че тези огромни струпвания напомнят гигантски светещи маси от ярки слънца като Магелановия облак. Кълбовидният вид звездни купове доминира близо до външните граници на Орвонтон.

Точка Д. Много звездни облаци на Орвонтон са мъглявини. Но много от тях се състоят само от газообразно вещество

(15:4.9) Огромните звездни облаци на Орвонтон трябва да бъдат разглеждани като индивидуални струпвания на материя, сравними с отделните мъглявини, които могат да се наблюдават в пространствените области зад пределите на Млечния път. Но много от така наречените звездни облаци от пространство се състоят само от газообразно вещество. Енергийният потенциал на тези звездни газови облаци е направо огромен и част от него се поема от съседните слънца и се преразпределя в пространството под формата на слънчеви излъчвания.

Точка III. Водородните облаци на пространството – източници на енергия

(58:3.1) В началните етапи на материализация на вселената по цялото пространство са разсеяни обширни водородни облаци — такива натрупвания на космическа прах, каквито характеризират днес много региони на далечното пространство. Значителна част от организираната материя, разрушавана и разсейвана от пламтящи слънца под формата на лъчиста енергия, отначало се натрупа в тези древни водородни облаци от пространството. При наличието на някои необичайни условия атомният разпад се наблюдава и в ядрата на големите водородни маси. И всички тези процеси на строеж и разрушаване на атомите, подобни на тези, които се извършват в силно нагreti мъглявини, се съпровождат от освобождаването на потоци от късовълнови пространствени лъчи, носещи лъчиста енергия. Тези разнообразни излъчвания се съпътстват от неизвестен на Урантия вид пространствена енергия.